

“బంగారుపాప” చిత్రసమీక్ష

శ్రీ బి. ఎన్. రెడ్డిగారి “బంగారు పాప” విడుదల అవుతున్నది. ఆయన చిత్రం ప్రతీదీ ఒక ప్రముఖ సంఘటన. ఈసారి కూడా అంతే. పూర్వపు సంఘటనలన్నిటినీ ఇది తలదన్నవచ్చు. ఎందుచేతనంటే ఆయన లోగడ తీసిన చిత్రాలన్నిటి కన్నా ఈ “బంగారు పాప” చాలా విషయాలలో గొప్ప చిత్రం.

“నైలాన్ మార్నర్” అనే 19వ శతాబ్దపు ఇంగ్లీషు నవలను ఆధారించి “బంగారు పాప” కథ అల్లారు. మాతృకలో ఉండే పాత్రలను మరింత ఆకర్షవంతంగానూ, ఉదాత్తంగానూ తయారు చేశారు.

కోటయ్య అనే కమ్మరి యువకుడు రామి అనే దాన్ని పెళ్ళాడబోతున్న సమయంలో భజనపార్టీ నాయకుడు గోపాలస్వామి అనేవాడు రామిని బుట్టలో వేసుకుని, జమీందారింట నగలు దొంగిలించి ఆ దొంగతనం కోటయ్యకు అంటగడతాడు. జైలు నుంచి తిరిగివచ్చినాక కోటయ్య, కాడీగా తాగు బోతుగా తయారై గోపాలస్వామి దొరికితే హత మార్చి తాను ఉరిస్తంభం ఎక్కాలని చూస్తూంటాడు. కోటయ్య తనను బతకనివ్వడని భయపడి గోపాలస్వామి తన యిల్లూ వాకిలీ కిరసనాయిలు రామదాసుకు అమ్మి కొంత బయ్యానా పుచ్చుకుని ఉరువిడిచి వెళ్ళిపోతాడు.

జమీందారు కొడుకు మనోహర్ పట్నంలో చదువుకునేటప్పుడు ఎవరికీ తెలియకుండా శాంత అనే ఆమెను పెళ్ళాడాడు. ఆమెకొక పిల్ల కూడా కలిగింది. ఇదంతా తెలియక జమీందారు అతనికి

పార్వతి అనే పిల్లతో పెళ్ళి విర్వాటుచేస్తాడు. ఇది విని శాంత తన బిడ్డతో సహా భర్తదగ్గరికి బయలుదేరి వస్తుంది. అదేసమయానికి గోపాలస్వామి కూడా, కిరసనాయిలు రామదాసు ఇవ్వాలిసిన సొమ్ము స్వయాన పసూలుచేసుకు పోదామని వస్తాడు. ఈ సంగతి తెలిసి కోటయ్య గోపాల స్వామిని స్టేషనునుంచి ఊరికి చేరేదారిలో సఫా చెయ్యటానికి కత్తితీసుకు బయలుదేరుతాడు.

అయితే సమయానికి తుఫాను భయలుదేరి అందరి యత్నాలనూ, భావి జీవితాలనూ తారు మారుచేసేస్తుంది. స్టేషనునుంచి వానలోపడివస్తున్న శాంతమీద చెట్టొకటి విరిగిపడి చచ్చిపోతుంది. దైవికంగా పిల్ల బతికి గట్టిగా ఏడుస్తుంది. స్టేషనుకు పోతున్న కోటయ్య చెట్టుకింద పడిఉన్న శాంతను చూస్తాడు, పిల్ల ఏడుపు వింటాడు. పిల్లనూ శాంత శవాన్నీ ఇంటికి చేరుస్తాడు. శాంతను మనోహర్ తప్ప మరెవరూ గుర్తించరు. అయితే అతను సాహసించి నిజం బయటపెట్టలేకపోతాడు. అందుచేత మనోహర్ కూతురు కోటయ్య దగ్గర పెరగ సాగుతుంది.

పాప రావటంతో కోటయ్యలో మళ్ళీ మానవత్వం చిగుర్పుతుంది. అతను పూర్తిగా మారిపోతాడు. పాప ఆనందంకోసం, సుఖంకోసం బతుకు తాడు. మనోహర్ కూడా, తానామె తండ్రి నన్నది బయటపడనీయకుండా, పాపకు చెయ్యగలిగినంతా చేస్తాడు. జమీందారు కూతురికి శేఖర్ అని కొడుకున్నాడు. శేఖర్ కూ పాపకూ చిన్న తనంనుంచీ స్నేహం ఏర్పడుతుంది. వారికి వయసు

వచ్చాక అదే ప్రేమగా మారుతుంది. శేఖర్ కు పెద్దవాళ్లు సంబంధం చూస్తారు. శేఖర్ పాపనే పెళ్ళాడతానని పట్టుబడతాడు. జమీందారు మన వడు కమ్మరాడి కూతుర్ని పెళ్ళాడటం సాధ్యమయ్యేది కాదు. శేఖర్ ఇంట్లోనుంచి వెళ్ళిపోవటానికి సిద్ధపడతాడు. వారిద్దరికీ పెళ్లి తప్పదని నిశ్చయించి, జమీందారు కుటుంబంవారు కోటయ్యకు పుష్కలంగా డబ్బిచ్చి ఊరినుంచి పంపేసి ఆ తరవాత శేఖర్ కూపాపకూ పెళ్ళి చేద్దామనుకుంటారు. డబ్బు తీసుకోకుండానే కోటయ్య పాప సుఖంకోసం వెళ్ళిపోవటానికి సిద్ధపడతాడు. కాని పాప ఒప్పుకోదు—తన తండ్రితో పంచుకోలేని సుఖం తనకు అవసరం లేదంటుంది. విధిలేక మనోహర్ పాప తన కూతురేనని బయటపెట్టేస్తాడు. శేఖర్ కూపాపకూ పెళ్లివుతుంది.

కోటయ్య తాగుబోతు రౌడీగా ఉండగా కథ ప్రారంభమవుతుంది. అంతకు పూర్వం, జరిగిన సంభాషణలు ప్లాష్ బ్యాక్ లో చూపబడ్డాయి. అందుచేత కథనంలో మంచి పొదుపు ఏర్పడింది. కథను కట్టుకురావటంలో చాలా చక్కని శిల్పం ఉంది. పూర్వగాథకు సంబంధించిన గోపాలస్వామి తిరిగి కథలోకి వచ్చి కోటయ్య దగ్గరనుంచి గుణపాతం నేర్చుకుంటాడు, కాని రామి పాత్ర మళ్ళీ కనిపించదు. పూర్వగాథ యావత్తూ ప్లాష్ బ్యాక్ లో చెప్పించటంవల్ల ఈ రామి పాత్రకూ, కోటయ్య తల్లి పాత్రకూ సులువుగా ఉద్వాసన చెప్పటం వీలయింది.

మనం చిత్రంలో చూసే కథకు నడిబొడ్డు తుఫాను. ఈ తుఫాను కథలో అనేక పరిణామాలు తీసుకొస్తుంది. దీని ఫలితంగా మనోహర్ కు జరుగనున్న వెళ్ళికి అవాంతరం తొలిగిపోతుంది. పాప కోటయ్య చేతపడుతుంది. గోపాలస్వామి కోటయ్య చేత చావు తప్పించుకుంటాడు. ఇంతేకాక ఈ తుఫాను చాలా పాత్రల మనస్థితికి బాహ్య చిహ్నంగా ఉపయోగించబడింది. తన భర్త తిరిగి పెళ్ళాడతాడని విని శాంత మనస్సులో ఒక తుఫాను చెలరేగుతున్నది. గోపాలస్వామిమీద పెంచుకుని ఉంచిన షగ సాధించి ఆ తరవాత ఉరిశిక్ష అనుభవించటానికి సమయం వచ్చిందనే ఉద్దేశంతో కోటయ్య మనస్సులో మరొక తుఫాను

చెలరేగుతున్నది. నిజం బయటపెట్టలేక, తండ్రి తనకు చేసే పెళ్ళినివారించలేక, శాంతకు అన్యాయం చేస్తున్నానని అవేదనపడే మనోహర్ మనస్సులో ఇంకొక తుఫాను చెలరేగుతున్నది. అఖరుకు గోపాలస్వామి మనసులో కూడా శాంతిలేదు. ఇంటి తాలూకు సొమ్ము కిరసనాయిలు రామదాసు దగ్గర వసూలుచేసుకునే ఆశతో స్టేషనులో దిగాడే గాని కోటయ్య చంపిపోతాడన్న భయం అతన్ని చంపేస్తూనే ఉంది. మొత్తంమీద బయటి తుఫాను అగిపోయే సమయానికి అందరిని బాధించే సమస్యలూ వీదో రూపంలో పరిష్కారం అవుతాయి.

కథలో మనోహర్ తన వివాహ సమస్యను ఎదుర్కొనే పద్ధతికి రెండోతరంవాడైన శేఖర్ తన వివాహ సమస్య నెదుర్కొనే పద్ధతికి వ్యత్యాసం చక్కగా చూపబడింది. కృతిమమైన తనవంశ సంప్రదాయాలతో మనోహర్ సతమతమవుతాడు గాని, వాటికి శేఖర్ ఎదురుతిరుగుతాడు. అదే విధంగా పితృ ప్రేమ విషయంలో కూడా కోటయ్యకూ, మనోహర్ కూ వ్యత్యాసం బాగా నిరూపించబడింది. పాప సుఖంకోసం కోటయ్య తన సర్వస్వం త్యాగం చేయటానికి సిద్ధపడితే తన ప్రతిష్ఠకోసం మనోహర్ పాప సుఖం బలి అవుతున్నా ఆసహాయం దై చూస్తూ ఊరుకుంటాడు.

ఇక పాత్రలలో అత్యంత సమగ్రంగా సృష్టించబడిన పాత్ర కోటయ్యది. మంచివారిలో మంచి వాడు, చెడ్డవారిలో చెడ్డవాడు కోటయ్య. అతనిది పులిపంజా, వెన్నలాటి హృదయం, ఆత్మాభిమాని, అభిజాత్యాన్ని కూడా కలవాడు. తనకు జరిగే అవమానాన్ని దేన్నీ వృధాపోనిచ్చేవాడు కాదు. ఈ శక్తి ఈ కథలో కోటయ్యకున్నంతగా మరే ఇతర పాత్రకూ లేకపోవటం గమనించదగిన విషయం.

ఇందులో కోటయ్యకు సరిగా విరుద్ధమైన పాత్ర మనోహర్ ది. అతను వ్యక్తి కాదు—నీడ. అతను ఒక స్త్రీని ప్రేమించాడు, ఆమెకు కన్న కుమార్తెను ప్రేమించాడు. కాని ఆ ప్రేమలలో సత్త్వంలేదు. అవి శుష్కప్రేమలు. అతను తన వివాహం ఎట్లా అయిందీ తెలిసికూడా, తన మేనల్లుడు శేఖర్ అదే గోతిలో పడుతూంటే చూస్తూ ఊరుకుండిపోతాడు. చిట్టచివరలో

అతను ప్రదర్శించే “దైర్యం” కూడా అతని దౌర్బల్యాన్నే మరింత స్పష్టం చేసినట్టు కనబడుతుంది.

పై రెండుపాత్రలూ కథకు ముఖ్యమైనవిగా ఉంటూ సమగ్రంగా, నేర్పుగా చిత్రించినవి. కథకు ఆట్టే సంబంధం లేకుండానే చాలా చమత్కారంగా సృష్టించిన విచిత్రపాత్ర కిరసనాయిలు రామదాసుది. రామదాసు చెడ్డవాడూ కాదు, మంచివాడూ కాదు. పరిమితమైన స్వార్థంతో బతుకుతూ అందుకనుగుణమైనంతవరకే దుర్మార్గం చేస్తూ, ఆ దుర్మార్గాన్ని తన బతుకు తెరువునుంచి వేరుచెయ్యటానికి ఎట్టి తాత్వికయత్నమూ చెయ్యకుండా, తనకు అనుకూలంగా లేనప్పుడు మంచిగానేపోతూ, ఒకరితో విరోధంగానీ, ఒకరితో వల్లమాలినన్నేహంగానీ లేకుండా నలుగురితో బతుకుతూ కూడా తన బతుక్కు ఒకరు అడ్డం రాకుండా కాలక్షేపం చెయ్యగలవాడు రామదాసు. ఇతరులరక్తం తాగినాకూడా, జలగలాగా అవతలివాడికి బాధకలగనివ్వడు. ఇదిచాలా సజీవమైన వాస్తవమైన సాంఘిక ప్రమాణాలుగల పాత్ర.

ఈ చిత్రంలో కథనమూ, పాత్రపోషణ, సంభాషణలూ రక్తికట్టి విశిష్టంగా ఉండటానికి పాలగుమ్మి పద్మరాజుగారికృషి చాలా తోడ్పడింది. ఆయన ప్రత్యేకత చిత్రంలో అనేకచోట్ల నిరూపణ అవుతున్నది. ఇందులోని పాటలు “మల్లీశ్వరి” పాటలకు ఏ మాత్రమూ తీసిపోవు. ఈ చిత్రం శృంగారరసప్రధానమైనది కాక పోయినా దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రిగారు చాలా చక్కనిపాటలు రాశారు.

ఈ చిత్రంలో సంగీతానికి ప్రత్యేకత ఉండే అవకాశం లేదు. అయినప్పటికీ అద్దేపల్లి రామారావుగారు ప్రతిపాటకూ సుదర్భానికనువుగా సంగీతం సమకూర్చారు. చిత్రం చివరలో బండీ పాట చాలా నేర్పుతో కూర్చబడింది, చిత్రీకరించబడింది. చిత్రంలోని ప్రధానాకర్షణలలో ఒకటి.

“మల్లీశ్వరి”కి శిల్పంద్వారా గొప్ప వాతావరణం సృష్టించిన శేఖర్ గారు ఈసారి శిల్పసహాయం ఏమీ లేకుండానే చాలా గొప్పగా వాతావరణం సమకూర్చారు.

ఈ చిత్రానికి దర్శకత్వం వహించిన బి. ఎన్. రెడ్డిగారి కనితనం గురించి వేరే చెప్పనవసరంలేదు.

కథలో ఏ లోపాలున్నా, నటులలో శక్తిసామర్థ్యాలు తక్కువైనవారున్నాకూడా ఆయన తన చిత్రాలకు ఒక ప్రత్యేకతను, విశిష్టతను చేకూర్చుకోగలరు. తనసృష్టి సంస్కారప్రియులకూ, కళాభిమానులకూ, ఉన్నతమైన ఆభిరుచులుగల వారికీ ఆయన చిత్రాలు సంతృప్తి నిస్తాయి. ఈ చిత్రంకూడా అంతే.

నటులలో కోటయ్యగా ఎన్. వి. రాంగారావు మరువరాని పాత్రపోషణ చేశాడు. కథకుడు ఆ పాత్రలో ప్రవేశపెట్టిన ప్రతిచిన్న నగిషీనీ రంగారావు తన నటనద్వారా ప్రదర్శించాడు. ఇది రంగారావు నటించిన అత్యుత్తమ పాత్రలలో ఒకటి అనటానికి ఎటువంటి సందేహమూలేదు.

జగ్గయ్య నటించిన మనోహర్ పాత్ర కూడా చాలా కష్టమైన పాత్ర. భావ ప్రకటనలో అక్కడక్కడా మోతాదు జాస్తి అయినప్పటికీ ఈ పాత్రనుజగ్గయ్య చాలాసమర్థతతో నిర్వహించాడు.

కోటయ్య చెల్లెలుగా పి. హేమలత అద్భుతంగా నటించింది. పాత్ర కథకు అంటే అంటకుండా ఉంటుంది. పాత్రయొక్క ప్రాముఖ్యంతో ఏమీ సంబంధంలేకుండా, హేమలత ఈ పాత్రను ఎంతో నేర్పుతో, అత్యంత సహజంగా నిర్వహించింది. ఈమె నటనలో ఉన్న సౌలభ్యం వర్ణనాతీతం.

రామదాసు పాత్రను రమణారెడ్డి హాస్యభారణిలా, చాలా స్వాభావికంగా, రచయిత ఉద్దేశించిన దానికన్న ఇరుమిక్కిలిగా నటించి గొప్పగా రక్తికట్టించాడు.

గోపాలస్వామిగా వంగర నటన ప్రతిభావంతంగా ఉన్నది.

ఇతర పాత్రధారులలో రెండోతరం నాయికా నాయకులుగా కృష్ణకుమారీ, రామశర్మ, జమిందారుగా డా. శివరామకృష్ణయ్య, జమిందారు కూతురూ అల్లుడూగా కాంచనా రామన్న పంతులూ, శాంతగా జమునా, కోటయ్య బాపమరిదిగా అడుసుమిల్లి శేషగిరీ, కోటయ్య తల్లిగా లీలా, రామిగా జయలక్ష్మి, మనోహర్ భార్య పార్వతిగా విద్యావతీ తృప్తికరంగా నటించారు.

సత్యం పాడిన జోలపాటా, మల్లిక్ పాడిన హరికథ పాటా, ప్లేబాక్ పాడిన సుశీల పాటా బాగున్నాయి.